

Nyhetsbulletin

* OSLO EXTRA LARGE
For en romsligere by, mot rasisme og fordommer

09/08
07.09.2008

Nyvalgt homoforkjemper

Majoran Vivekananthan

Bydel Grünerløkka
Enhet for mangfold og integrering
Markveien 57
0505 Oslo
23 42 27 30

siri.doving@bga.oslo.kommune.no
bodil.fremstad@bga.oslo.kommune.no

Majoran Vivekananthan er kanskje mest kjent som initiativtaker, daglig leder og tidligere redaktør for den flerkulturelle avisen Utrop. Nå har han også tatt på seg homoaktivisttrøya, som historiens første landsstyremedlem med innvandrerbakgrunn i Landsforeningen for lesbisk og homofil frigjøring (LLH).

Trettien år gamle Majoran kom til Norge fra Sri Lanka som 11-åring og familien bosatte seg i Bergen. Siden den gang har han jobbet hardt og målrettet. Han har utdannet seg innen media og kommunikasjon og har tidligere arbeidet som rådgiver i Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet og for Mangfoldsåret 2008 i Kultur- og kirkedepartementet, samtidig som han jobbet for Utrop. Nå har han roet ned, og arbeider kun som daglig leder for Utrop.

Planla ikke å "komme ut"

Majoran forteller at han slett ikke planla å komme ut som homofil, men at omstendighetene gjorde at han ble presset til det. Da han begynte å studere i begynnelsen av 20-årene hadde han lest mye om homofile og hadde akseptert seg selv som den han var. Kontakten med andre homofile begrenset seg til internett, men han dristet seg etter hvert til å besøke et utested som han ble anbefalt.

– Jeg dro dit en dag, ble kjent med andre og ble dratt inn i det. Familien mistenkte at noe var på gang da jeg begynte å være så mye hjemmefra, og de presset meg til å fortelle hva det var.

Homofili var tema allerede blant de første papirutgavene av Utrop i 2004

Majoran forteller at han syntes det var vanskelig å vite hvilke begreper han skulle bruke fordi de riktige begrepene ikke fantes på tamil. Løsningen ble norsk såpeopera!

– På den tiden gikk serien "De syv søstre" på tv, hvor en av karakterene er homofil. Løsningen ble da å si at "Jeg er slik som han i De syv søstre", sier Majoran og ler.

Mens moren var sjokkert over nyheten, var faren derimot ikke overrasket, noe som igjen overrasket Majoran. Foreldrene valgte å ikke holde nyheten om sin sønns legning hemmelig, men søkte støtte og råd i det tamilske miljøet. Ifølge Majoran var det dessverre spesielt én anerkjent og høyt utdannet manns råd som veide tung.

– Han idioten sa at dette var noe man kunne velge bort, og at en psykolog kunne hjelpe! Men psykologen hjalp faktisk litt, men da med å forklare foreldrene mine hva det dreide seg om.

Både foreldre og søsken har siden akseptert hans seksuelle orientering fullt ut og gir ham støtte og forsvarer ham når folk er kritiske.

Et par måneder etter at han stod frem som homofil flyttet han til Sydney, Australia for et år som utvekslingsstudent.

– Sydney er en åpen by, så der var jeg åpen fra dag 1. Det hjalp å få denne tiden for å finne ut av min identitet, forteller Majoran.

Homoaktivisten

At Majoran var homofil har slett ikke vært noen hemmelighet heller ikke utenfor det tamilske miljøet i Bergen. Da han som student på linjen for TV-reportasje på Danvik folkehøgskole laget en dokumentar om homofile i 2001, ble dette omtalt både i Dagsavisen og Bergens Tidende. Men Majoran hadde på den tiden verken tid til eller ønske om å være en profilert "innvandrerhomo". Han ønsket heller å bli kjent som redaktør av Utrop. Nå som statusen som redaktør er vel etablert, og arbeidsmengden trappet ned på, bestemte han seg for å si ja til å bli foreslått som kandidat til landsstyret i LLH. Og i juni ble han altså valgt inn i landsstyret som den første med innvandrerbakgrunn.

En av sakene han ønsker å prioritere som landsstyremedlem er å etablere en alkoholfri møteplass som et alternativ til utesteder og til organiserte aktiviteter. Han er også opptatt av

Majoran ønsker å etablere et alternativt møtested på kafeen/biblioteket på Homohuset (Bilde fra www.gaysir.no)

at LLH skal gjøre en innsats for homofile med minoritetsbakgrunn, noe som også er nedfelt i LLHs nye arbeidsprogram. Dette innebærer et tett samarbeid med Skeiv Verden, en undergruppe av LLH i Oslo og Akershus.

– Jeg er trygg på at Skeiv Verden gjør en god innsats på dette området, og er imponert over hva de utretter, uttaler Majoran.

کیا آپ کا بیٹا یا بیٹی اپنی ہی صنف کے لوگوں میں کشش محسوس کرتا/کرتی ہے؟

- یا شاید آپ کسی اور ایسے شخص کو جانتے ہیں؟

بہت سے والدین کو یہ بات بہت گھمبیر لگتی ہے کہ ان کا بچہ انہیں اپنی ہی صنف کے لوگوں میں کشش محسوس کرنے کے بارے میں بتائے۔ مستقبل غیر یقینی نظر آنے لگتا ہے اور آپ کو ایسے معاملات میں اپنا مؤقف استوار کرنا پڑتا ہے جن سے پہلے آپ کا کوئی واسطہ نہ تھا۔ اپنی اولاد کی حمایت کے ساتھ ساتھ آپ کو اپنے رد عمل اور پریشانیوں سے بھی نمٹنا ہوتا ہے۔ یہ صورتحال جو "دوسرے لوگوں کے ساتھ" ہوتی تھی، اب اچانک آپ کو پیش آگئی ہے۔

آگے چل کر آپ کو رشتے داروں، دوستوں، ہمسایوں اور ساتھی کارکنوں کے رد عمل سے بھی واسطہ پڑے گا۔ ان حالات سے دوچار زیادہ تر والدین کسی کے ساتھ کھل کر بات کرنا جانتے ہیں لیکن بہت کم لوگ دوسرے ایسے لوگوں کو جانتے ہیں جو انہی حالات سے گزرے ہوں۔ اکثر لوگ مزید معلومات کی بہت شدت سے ضرورت محسوس کرتے ہیں تاکہ وہ اس نئے صورتحال کو سمجھ سکیں۔ اسے قبول کر سکیں اور اس سے نمٹ سکیں۔

Majoran mener informasjon på flere språk er viktig for å nå frem i minoritetsmiljøer. Enhet for mangfold og integrering har laget brosjyrer på flere språk kalt "Tiltrekkes din sønn eller datter en av samme kjønn?" (se www.oslo.kommune.no/skeivesider)

Provokasjon er nødvendig

Når det gjelder holdningsarbeid innen innvandrermiljøer, argumenterer han for at to typer tiltak er nødvendig: dialog og provokasjon.

– Noen må provosere for at dialogen skal komme i gang og opprettholdes. Og vi trenger provokasjon som er etnisk spesifikk, altså at en tamil provosere tamiler, en somalier provosere somaliere og så videre.

Videre understreker han betydningen av informasjon på ulike språk og trekker blant annet frem brosjyrene som Enhet for mangfold og integrering har produsert. Utfordringen, hevder han, er distribusjonen. Han fremhever videre innvandrerradioer som en effektiv kanal som er altfor lite brukt.

Forbilde

Majoran har som initiativtaker og tidligere redaktør for Utrop i mange år vært en positiv rollemodell for tamiler i Norge. Han forteller at han blant annet er blitt invitert som æresgjest på arrangementer for å dele ut priser. Nå er han klar for å være et mer profilert rollebilde for homofile med tamilsk eller annen etnisk bakgrunn.

– Jeg tror det har stor betydning for andre at jeg er åpen, og jeg mener at dette er det riktige tidspunktet. Det er viktig at noen viser ansikt for den unge generasjonen som nå vokser opp. Den status jeg i utgangspunktet har som redaktør bidrar til å løfte betydningen av at jeg står frem som homofil, avslutter Majoran.

Les nyeste utgave av Utrop - spesialutgave om seksuell orientering:

www.utrop.no/img/publish/2008/09/Utrop_utg_12_speialutgave_om_seksuell_legning.pdf